

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Constanța (Rumænien) den 12. april 2019 — Ira Invest SRL mod Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

(Sag C-304/19)

(2019/C 288/19)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Constanța

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ira Invest SRL

Sagsøgt: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

Præjudicielt spørgsmål

Skal bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, litra b), c), e) og f), artikel 10, artikel 21, stk. 1, og artikel 32, stk. 1-5, i forordning (EU) nr. 1307/2013 ⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, der under omstændigheder som de i tvisten i hovedsagen omhandlede udelukker landbrugeren fra ret til udbetaling af støtte med den begrundelse, at arealer med akvakulturanlæg, der anvendes som agerjord, ikke udgør »landbrugsareal« som omhandlet i nævnte forordnings artikel 4?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17.12.2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT 2013, L 347, s. 608).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 23. april 2019 — EB mod Presidenza del Consiglio dei Ministri m.fl.

(Sag C-326/19)

(2019/C 288/20)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EB

Sagsøgte: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR og Università degli Studi Roma Tre

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Selv om medlemsstaterne ikke har en generel forpligtelse til at fastsætte, at tidsbegrænsede ansættelseskontrakter skal ændres til en tidsbegrænset kontrakt, er § 5 i den rammeaftale, der er knyttet som bilag til direktiv 1999/70/EF⁽¹⁾ af 28. juni 1999, »Rådets direktiv om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP«, med overskriften »Bestemmelser om misbrug«, herunder i lyset af ækvivalensprincippet, da til hinder for nationale bestemmelser, såsom artikel 29, stk. 2, litra d), og stk. 4, i lovdekret nr. 81 af 15. juni 2015 samt artikel 36, stk. 2 og 5, i lovdekret nr. 165 af 30. marts 2001, hvorefter universitetsforskere, ansat på grundlag af en treårig tidsbegrænset kontrakt, som kan forlænges med to år, i henhold til artikel 24, stk. 3, litra a), i lov nr. 240/2010, efterfølgende ikke kan indgå et tidsbegrænset ansættelsesforhold?
- 2) Selv om medlemsstaterne ikke har en generel forpligtelse til at fastsætte, at tidsbegrænsede ansættelseskontrakter skal ændres til en tidsbegrænset kontrakt, er § 5 i den rammeaftale, der er knyttet som bilag til direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999, »Rådets direktiv om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP«, med overskriften »Bestemmelser om misbrug«, herunder i lyset af ækvivalensprincippet, da til hinder for, at nationale bestemmelser, såsom artikel 29, stk. 2, litra d), og stk. 4, i lovdekret nr. 81 af 15. juni 2015 samt artikel 36, stk. 2 og 5, i lovdekret nr. 165 af 30. marts 2001, anvendes ved den berørte medlemsstats nationale domstole på en sådan måde, at personer, der er ansat af en myndighed på grundlag af en fleksibel ansættelseskontrakt, der er omfattet af de arbejdsretlige regler, har ret til at opretholde ansættelsesforholdet, mens en sådan ret generelt ikke anerkendes personer, der er tidsbegrænset ansat af denne myndighed i henhold til de forvaltningsretlige regler, og der (som følge af de ovennævnte nationale bestemmelser) ikke eksisterer en anden effektiv foranstaltning i den nationale retsorden med henblik på at sanktionere et sådant misbrug over for disse ansatte?
- 3) Selv om medlemsstaterne ikke har en generel forpligtelse til at fastsætte, at tidsbegrænsede ansættelseskontrakter skal ændres til en tidsbegrænset kontrakt, er § 5 i den rammeaftale, der er knyttet som bilag til direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999, »Rådets direktiv om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP«, med overskriften »Bestemmelser om misbrug«, herunder i lyset af ækvivalensprincippet, da til hinder for [...] nationale bestemmelser, såsom artikel 24, stk. 1 og 3, i lov nr. 240 af 30. december 2010, hvorefter forskere og universiteter kan indgå og forlænge tidsbegrænsede kontrakter med en samlet varighed af fem år (tre år og eventuel forlængelse med to år), idet indgåelsen af kontrakten er betinget af »de tilgængelige planlægningsressourcer med henblik på udførelse af forskning, undervisning, undervisningsstøttende aktiviteter samt studentservice«, og forlængelsen heraf er betinget af »positiv vurdering af udført undervisning og forskning«, uden at der fastsættes objektive og gennemsigtige kriterier for at efterprøve, om indgåelsen og fornyelsen af sådanne kontrakter rent faktisk opfylder et reelt behov, er egnede til at nå det forfulgte formål og er nødvendige herfor, idet sådanne bestemmelser således indebærer en reel risiko for misbrug af sådanne kontrakter og derfor er uforenelige med rammeaftalens formål og effektive virkning?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT 1999, L 175, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Milano (Italien) den 23. april 2019 — Condominio di Milano mod Eurothermo SpA

(Sag C-329/19)

(2019/C 288/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Milano